

FITXA PER A TREBALLAR EL MUSICAL

Amb aquesta activitat treballem

Conèixer situacions de mancances bàsiques que pateixen altres persones en salut i educació.

Cerca de solucions als problemes.

Els valors de la solidaritat, el compromís i la cooperació.

ODS: **3** i **6** en aparèixer, en primer lloc, un problema de salut, relacionat, fonamentalment, amb l'aigua contaminada i **10**, en tot el referent a la desigualtat econòmica que es reflecteix i que causa aquests problemes.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo: El Musical.

Cicles 1,2,3

Consideracions prèvies

Els autèntics superherois han de tindre una sèrie de capacitats que els permeten estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se li plantegen. Deuen aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aqueixes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se de l'après en la història.

Hi ha diversos ensenyaments importants que es trauen d'aquest conte:

- És important sensibilitzar-se del que succeeix en el món, però anar més enllà, intentant buscar la nostra implicació en possibles solucions.
- Prendre consciència d'allò que fem malament per a canviar-ho.
- Ser conscients que a vegades, fer costat a altres persones, pot suposar incomoditats, però hem de superar-les.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar, i depenent de l'edat de la classe, podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han comprés el seu contingut.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Vertaderes o Falses:

- La gent a Haití estava emmalaltint i morint per una malaltia anomenada còlera.
- Les persones emmalalteixen de còlera per no tindre aigua potable per a beure.
- Super Pepo i la seua colla van descobrir que no podien fer res per a ajudar als xiquets i les xiquetes d'Haití.
- Lucas es va posar molt content en escoltar la idea de fer un Musical perquè a ell li encanta actuar.

- Lucas no va poder actuar en el Musical perquè li feia molta vergonya, a pesar que sabia que amb això ajudaria als xiquets i les xiquetes d'Haití.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- Quants personatges apareixen en el conte? Recordeu els seus noms?
- Què va escoltar Pepo en la ràdio que passava a Haití?
- Què va fer Pepo l'endemà? Què descobreix sobre els Drets dels xiquetes i les xiquetes?
- Per què el còlera afecta a les persones pobres? Coneixeu alguna altra malaltia en la qual ocórrega així?
- És important que Super Pepo li ho explique a la seua colla? Per què?
- Creieu que si no hagueren treballat tot el grup en equip hagueren aconseguit fer el musical?
- Alguna vegada vos passa com a Lucas, vos fa vergonya fer alguna cosa? Per què Lucas decideix, al final, participar en el musical?
- Què hem après dels personatges d'aquesta història?
- A quin supervila identifiqueu en aquesta història malgrat no aparéixer directament en ella? Justifiqueu-ho.

EL MUSICAL

Ahir vam tindre una funció en el col·le que va ser d'allò més emocionant. Cap dels meus amics del barri té en el seu col·le una sala d'actes tan gran com la nostra. El primer dia que ens pugem a l'escenari per a assajar el nostre Musical ens espantem una mica en veure totes aqueixes files de butaques buides davant de nosaltres. Haguérem de treballar molt per a omplir la sala. Així ho vam fer i quan va arribar la funció totes les entrades estaven venudes! La profe ens va dir que no podíem apuntar-nos per les cortines, però no vam poder resistir-nos i ho vam fer amb molta cura per un dels laterals del teló. Tots els nostres companys i companyes eren allí, també les nostres famílies i els nostres amics. Estàvem molt nerviosos, però també molt emocionats perquè havíem aconseguit una cosa important: ajudar a moltes persones que ho necessitaven..., però us contaré com va començar tota aquesta aventura fa un parell de mesos:

Jo ja m'havia ficat al llit, però des de la meua habitació sentia la ràdio que la meua mamà tenia encesa. Parlaven d'un país, Haití, on un munt de gent estava emmalaltint i morint pel còlera, una malaltia que, segons deien, solament afecta als més pobres.

—No hi ha dret —, va dir la meua mamà.

No podia adormir-me perquè em van vindre moltes preguntes al capdavant que em van deixar molt preocupat:

Quina malaltia és aqueixa que només afecta als pobres? És que visita els bancs i si tens menys d'una quantitat de diners en el teu compte t'afecta? Jo vaig tindre por perquè acabava de comprar-me un joc de la consola i la meua guardiola s'havia quedat sense res.

I per quina mamà va dir "no hi ha dret"? A casa, alguna vegada m'han dit que tinc obligacions i drets. Jo sempre intente tindre més drets, però mai vaig pensar que haguera de demanar el dret a no estar malalt.

Mare meua!, a veure si entre això i la guardiola buida tindrè problemes?

L'endemà em vaig dedicar a investigar. En l'Acadèmia de Superherois tenim un lema "davant qualsevol dubte, busca informació". El primer que vaig descobrir em va sorprendre i alhora em va enfadar.

Resulta que el còlera sorgeix on no hi ha canonades per a l'aigua neta ni embornals per a la bruta. Per això afecta als més pobres!

Però, a més, és fàcil de curar només es necessita aigua neta! Quina medicina tan barata! Com és possible, llavors, que hi haja tantes persones malaltes? Ací si obris l'aixeta ix tota la que vulgues.

Em vaig posar molt trist en adonar-me de l'injust que era tot. Les persones més pobres emmalalteixen perquè viuen en llocs sense aigua potable i sense embornals.

I això dels drets? Vaig descobrir, llavors, que les coses més importants com la salut, el menjar o el poder anar a escola no les tenim tots els xiquets i xiquetes des que naixem.

Quan vaig ensenyar la informació als meus companys i els vaig comptar això d'Haití i el còlera, no ho podien creure.

Estava amb nosaltres Sandra, la germana major d'Emma, i ens va dir:

—Vivim en un món injust en el qual moltes persones no tenen ni els drets més

elementals.

—I què podem fer nosaltres? —vaig preguntar.

Emma, que és molt impulsiva, va dir de seguida:

—Hem d'anar a Haití!

Tots la mirem sorpresos.

—Emma, tenim huit anys, no podem viatjar fins allí.

—Llavors? Ha d'haver-hi alguna manera de poder ajudar-los.

Sandra va dir:

—Per a això estan les ONG. Podríem recaptar diners i entregar-ho per a ajudar aqueixes persones a frenar i curar la malaltia.

—Els diners de les nostres guardioles serà suficient? — vaig preguntar.

—No —va dir Sandra—. I, a més, això ha de saber-ho molta gent. Hem de pensar en alguna cosa que faci col·laborar a moltes persones.

—Ja ho tinc! Ja ho tinc! Un Musical! —va dir Emma. A ella li encantava ballar i cantar i ho feia molt bé des que era xicoteta.

A tot el grup li va agradar molt la idea, així és que de seguida vam anar a parlar-ho amb la profe. Quan li expliquem tot, es va quedar mirant-nos fixament durant una estona molt sorpresa:

—Em sembla una idea genial. Podeu fer un Musical amb cançons sobre els drets dels xiquets i les xiquetes. Jo us ajudaré en tot el que necessiteu.

En realitat, a Lucas no li va fer gens de gràcia la idea. És molt tímid. Quan la profe li preguntava alguna cosa en classe sempre es posava acolorit, començava a suar i li costava molt començar a parlar. Imagina't posar-se a cantar i ballar davant d'un munt de persones!

Durant la primera setmana de preparatius no vam veure a Lucas aparèixer cap dia. Fins que una vesprada Lucas li va demanar a Emma ajuda. Volia que li acompanyara a comprar un regal per a la seua germana. Era tan vergonyós que sabia que si no trobava el que buscava a la botiga i havia de demanar ajuda o consell, no anava a ser capaç de dir-li-ho al dependent.

Emma li va acompanyar, però Lucas va tardar tant a triar el regal que se'ls va fer una mica tard.

—Les set! Fa una hora que hauria d'estar en l'assaig! —va dir Emma—. Hui era el repartiment de papers i havíem de comentar cadascun les nostres preferències.

—Perdona Emma. Per la meua culpa, a més d'arribar tard et quedaràs sense el paper que t'agrada.

—Tranquil, Lucas. L'important és participar en el Musical, el paper és això de menys. Demà ens veiem en classe!

Emma va marxar corrent i Lucas es va quedar pensant en el que havia passat: Per ajudar-lo, havia perdut un paper i ell, per una mica de vergonya, no era capaç de participar en una funció que ajudaria a moltes persones.

L'endemà, Lucas es va presentar en l'assaig i es va unir al grup. Li va tocar un paper d'arbre, el que quedava.

El dia de la funció estava tremolant, nerviosíssim. Per a tranquil·litzar-se va pensar que ell l'estava passant malament, però que el seu no era gens comparat amb el que patien les persones malaltes a Haití. Elles mereixien que s'esforçara a superar les seues pors.

En acabar ens van aplaudir durant deu minuts sense parar!, però, quan la profe va anunciar el total dels diners recaptats, va ser quan es va escoltar l'aplaudiment més fort. Tots els que érem allí ens sentíem molt orgullosos del que havíem aconseguit. L'esforç va valdre la pena.

I Lucas ens va ensenyar que, els autèntics Superherois, no són els que mai tenen por, sinó els que, com ell, s'enfronten a la por per a ajudar als altres.